



EUROOPA PARLAMENT

2009–2014

Arengukomisjon

2011/2290(INI)

22.5.2012

ARVAMUS

Esitaja: arengukomisjon

Saaja: kalanduskomisjon

Ühise kalanduspoliitika reformi käsitlev üldine teatis
(2011/2290(INI))

Arvamuse koostaja: Isabella Lövin

PA_NonLeg

ETTEPANEKUD

Arengukomisjon palub vastutaval kalanduskomisjonil lisada oma resolutsiooni ettepanekusse järgmised ettepanekud:

1. tuletab meelde, et ELi ühist kalanduspoliitikat on vaja põhjalikult reformida, sest ühine kalanduspoliitika ei ole oma tegevusaastate jooksul suutnud oma sisemisi ega ka väljapoole suunatud eesmärke täielikult saavutada;
2. tuletab meelde kohustust, mis tuleneb Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklist 208, milles sätestatakse, et liit võtab arengukoostöö eesmärke arvesse muu sellise poliitika puhul, mida ta rakendab ja mis tõenäoliselt mõjutab arengumaid, ning mis muu hulgas hõlmab ühist kalanduspoliitikat;
3. rõhutab, et säästev püügitegevus, mis säilitab kalavarud maksimaalse jätkusuutliku saagikuse tasemest märgatavalt kõrgemal, annab väga suure keskkondliku, sotsiaalse ja majandusliku eelise, sest keskkonda ei kahjustataks, kalapüügiga tegelevatel kogukondadel oleks kindel tulevik ja kalandussektor oleks kasumlik, ilma et oleks vaja riigi abi; rõhutab, et ELi kalandussektori pikaajalise keskkonnavalase, majandusliku ja sotsiaalse jätkusuutlikkuse tagamiseks ning strateegia „Euroopa 2020” eesmärkide täitmiseks on tähtis, et kalavarude majandamise mitmeaastaste kavade koostamisel rakendataks ökosüsteemidega arvestavaid ja ettevaatusprintsipi lähtuvaid meetodeid ning parimaid teaduslikke andmeid ning kooskõlas merestrateegia raamdirektiiviga oleks tagatud ühise kalanduspoliitika suund säilitada 2020. aastaks merekeskkonna hea seisund;
4. tuletab meelde, et maailma ookeanid annavad kalapüügi kaudu mitte ainult toidu, toiduga kindlustatuse ja elatusallika 500 miljonile inimesele kogu maailmas ning vähemalt 50 % loomsest valgust 400 miljonile inimesele kõige vaesemates riikides, vaid nad on ühtlasi keskse tähtsusega kliimamuutuste leevendamisel, kuna nn sinine süsinik on suurim pikaajaline CO₂ siduja, pakuvad transpordivõimalusi ning on koduks ligi 90 % maa elustikust;
5. on mures ELi turu ulatusliku sõltuvuse pärast kalandus- ja vesiviljelustoodete sisseveost, kuna üle 60 % kõigist ELis tarbitud kalandustoodetest on suures osas arenguriikidest sisse veetud; rõhutab, et parim viis, kuidas sisseveost sõltumist vähendada, on taastada ja säilitada Euroopa kalavarud tasemel, mis ületab maksimaalse jätkusuutliku saagikuse saavutamiseks vajaliku taseme;
6. rõhutab, et sisseveetud kalandus- ja vesiviljelustoodetele tuleks kohaldada samaväärseid keskkondlikke, hügieeni- ja sotsiaalseid standardeid nagu Euroopa kohalikele toodetele, sealhulgas täielikku jälgitavust alates püügist kuni tarbimiseni, ning on seisukohal, et arenguriigid vajavad samade standardite saavutamiseks, kuid ka ebaseadusliku, teatamata jäetud või reguleerimata kalapüügi vastu tõhusalt võitlemiseks rahalist ja tehnilist tuge;
7. on vastu eelkõige piirkondlikes kalandusorganisatsioonides ja rahvusvahelistes vetes ülekantavate püügikontsessioonide kavade vastuvõtmisele, kuna need piiravad arenguriikide võimalusi oma kalandussektori arendamisel;

8. ei poolda mereressursside erastamist; leiab, et ettevõtjatevaheline kalastusõiguste loovutamise turg, mida soovitakse luua, on vastuvõetamatu;
9. rõhutab, et juurdepääsu andmine arenguriikide kalavarudele peab olema kooskõlas mitte ainult ÜRO mereõiguse konventsiooni artikliga 62 ülemääraste varude kohta, vaid ka artiklite 69 ja 70 sätetega, mis käsitlevad sisemaariikide ja geograafiliselt ebasoodsas olukorras olevate riikide õigusi, eelkõige seoses kohalike elanike toidu- ja sotsiaalmajanduslike vajadustega;
10. kordab seoses kolmandate riikide vetes kalavarudele juurdepääsu andmisega ÜRO mereõiguse konventsioonis sätestatud põhilist ülemääraste varude tingimust; rõhutab ülemääraste varude nõuetekohase ja teadusliku hindamise tähtsust; rõhutab, et ühises kalanduspoliitikas tuleb sätestada ELi ja partneritest kolmandate riikide vahel läbipaistvus ning kogu asjaomase teabe vahetus kalavarude püügikoormuse kohta riigi ja vajaduse korral ka välisriikide laevade poolt;
11. kordab, et tulevane ühine kalanduspoliitika peab juhinduma hea valitsemistava põhimõtetest, võttes muu hulgas aluseks Århusi konventsiooni sätteid, mis käsitlevad läbipaistvust ja juurdepääsu õigust teabele, kaasa arvatud säästva kalapüügi kokkulepete hindamise tulemustele;
12. rõhutab, et EL peaks kolmandates riikides edendama säästvat ressurside haldamist, ning kutsub liitu sellega seoses üles võtma asjakohaseid meetmeid, et võidelda ebaseadusliku, teatamata ja reguleerimata kalapüügi vastu; rõhutab, et säästva kalapüügi kokkulepped peaksid rohkem keskenduma teadusuuringutele ja andmete kogumisele, seirele, kontrollile ja järelevalvele; märgib, et sellest tulenevalt peaks EL suunama partneritest kolmandatesse riikidesse toetuseks asjakohased rahalised, tehnilised ja inimressursid;
13. kordab, et ühine kalanduspoliitika peab olema kooskõlas arengu- ja keskkonnapoliitikaga, sealhulgas mereökosüsteemide kaitsega; nõuab seega asjakohaste meetmete võtmist seoses teaduslikult põhjendatud teadmiste parandamise ja täiendamise ning tihedamat rahvusvahelist koostööd, mis aitaks tagada tõhusama püügitegevuse;
14. kordab, et kõikidel ELi kodanikel on kohustus järgida ühise kalanduspoliitika alaseid eeskirju ja määrusi, kus iganes nad oma püügitegevust ka ei teostaks, sealhulgas keskkonnaalaseid ja sotsiaalvaldkonnas kehtivaid ettekirjutusi.

PARLAMENDIKOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS

Vastuvõtmise kuupäev	14.5.2012
Lõpphääletuse tulemus	+: 19 -: 0 0: 0
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Ricardo Cortés Lastra, Véronique De Keyser, Nirj Deva, Catherine Grèze, Eva Joly, Gay Mitchell, Norbert Neuser, Bill Newton Dunn, Maurice Ponga, Michèle Striffler, Alf Svensson, Eleni Theoharous, Ivo Vajgl
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed	Kriton Arsenis, Emer Costello, Enrique Guerrero Salom, Krzysztof Lisek, Isabella Lövin
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed (kodukorra art 187 lg 2)	Ioan Enciu